

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

28 januari 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 35/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 35/02	Mål C-600/16 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 – National Iranian Tanker Company mot Europeiska unionens råd (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser — Ogiltigförklaring av tribunalens beslut att uppföra en enhet i förteckningar över enheter och personer vars tillgångar ska frysas — Beslut om att återuppföra en enhet i sådana förteckningar — Bevisning som avser en tidigare tidpunkt än det ursprungliga uppförandet i förteckningarna — Omständigheter som var kända innan det ursprungliga uppförandet — Rättskraft — Räckvidd — Rättssäkerhet — Skydd för berättigade förväntningar — Effektivt domstolsskydd — Skäl för att uppföra en enhet i förteckningar över enheter och personer vars tillgångar ska frysas avseende logistiskt stöd till Irans regering — Räckvidd — Verksamhet avseende transport av råolja) .	2
2019/C 35/03	Mål C-248/17 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 – Bank Tejarat mot Europeiska unionens råd (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser — Tribunalens ogiltigförklaring av ett upptagande — Upptagande på nytt — Skäl för upptagande som avser ekonomiskt stöd till Irans regering och medverkan i upphandling av förbjudna varor och teknik — Räckvidd — Finansiering av projekt i olje- och gassektorn — Bevisning som föregår det första upptagandet i tiden — Omständigheter som var kända före det första upptagandet — Artikel 266 FEUF — Rättskraft — Räckvidd — Effektivt rättsligt skydd)	3

2019/C 35/04	Förenade målen C-262/17, C-263/17 och C-273/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Solvay Chimica Italia SpA m.fl. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl m.fl.(C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) mot Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico (Begäran om förhandsavgörande — Den inre marknaden för el — Direktiv 2009/72/EG — Distributionssystem — Artikel 28 — Slutna distributionssystem — Begrepp — Undantag — Gränser — Artikel 32.1 — Tillträde för tredje part — Artiklarna 15.7 och 37.6 b — Avgifter för inmatningsordning)	3
2019/C 35/05	Mål C-264/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster – Tyskland) – Harry Mensing mot Finanzamt Hamm (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 314 — Artikel 316 — Artikel 322 — Särskilda ordningar för konstverk — Ordning för beskattning av vinstmarginal — Beskattningsbara återförsäljare — Konstverk som levereras av konstverkens upphovsmän eller av upphovsmännens efterföljande rättsinnehavare — Gemenskapsinterna transaktioner — De nationella skattemyndigheterna nekar en beskattningsbar person rätten att välja att tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal — Villkor för tillämpning — Rätt att dra av ingående skatt — Konstverk, samlarföremål och antikviteter)	4
2019/C 35/06	Mål C-328/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria – Italien) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mot Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Prövning-förfarande — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.3 — Direktiv 92/13/EEG — Artikel 1.3 — Rätten till prövning omfattas av villkoret att ha lämnat ett anbud i ett upphandlingsförfarande)	5
2019/C 35/07	Mål C-340/17 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 29 november 2018 – Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Ogiltighetsförfarande — Ogiltighetsförklaring på grund av ett äldre varumärke i Förenade kungariket — Verkligt bruk — Bevis — Verkningar av förfarandet för Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen på förfarandet vid tribunalen och det omtvistade beslutets lagenlighet — Saknas)	6
2019/C 35/08	Mål C-506/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien (Fördragsbrott — Miljö — Deponering av avfall — Direktiv 1999/31/EG — Artikel 14 b och c — Drifttillstånd — Avslutande av deponier som saknar tillstånd — Tillstånd att genomföra nödvändiga arbeten på grundval av en godkänd omställningsplan för platsen — Fastställande av en övergångsperiod för planens genomförande)	6
2019/C 35/09	Mål T-548/17: Tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2018 – (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) Finanzamt Goslar mot baumgarten sports & more GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Beskattning av agenturer för förmedling av professionella fotbollsspelare — Successiva och villkorade betalningar — Beskattningsgrundande händelse, mervärdesskattens utkrävbarhet och indrivning)	7
2019/C 35/10	Mål C-654/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 18 oktober 2018 – Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH mot SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH	8
2019/C 35/11	Mål C-659/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22 oktober 2018 – Brottmål mot VW	9
2019/C 35/12	Mål C-681/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31 oktober 2018 – JH mot KG	9
2019/C 35/13	Mål C-686/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 5 november 2018 – OC m.fl. mot Banca d'Italia m.fl.	10

2019/C 35/14	Mål C-706/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 14 november 2018 – X mot Belgische Staat	11
2019/C 35/15	Mål C-717/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 15 november 2018 – Procureur-generaal, övrig rättegångsdeltagare: X	12
2019/C 35/16	Mål C-724/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 21 november 2018 – Cali Apartments SCI mot Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris	12
2019/C 35/17	Mål C-727/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 22 november 2018 – HX mot Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris	13
2019/C 35/18	Mål C-737/18 P: Överklagande ingett den 27 november 2018 av Republiken Portugal av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 26 september 2018 i mål T-463/16, Portugal mot kommissionen	14
2019/C 35/19	Mål C-738/18 P: Överklagande ingett den 27 november 2018 av Duferco Long Products SA av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2018 i mål T-93/17, Duferco Long Products mot kommissionen	15

Tribunalen

2019/C 35/20	Mål T-545/11 RENV: Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Stichting Greenpeace Nederland och PAN Europe mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende det första godkännandet för att släppa ut det verksamma ämnet glyfosat på marknaden — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Övervägande allmänintresse — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 i förordning nr 1367/2006 — Direktiv 91/414/EEG)	17
2019/C 35/21	Mål T-508/15: Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Litauen mot kommissionen (EUGFJ, EGFJ och EJFLU — Betalningar som undantas från finansieringen — Betalningar som verkställts av Litauen — Stöd till förtidspension — Artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1257/1999 — Artikel 23 i förordning (EG) nr 1698/2005 — Begreppet bedrivande av yrkesmässigt jordbruk — Samband till begreppet delvis självförsörjande jordbruksföretag)	18
2019/C 35/22	Mål T-587/16: Tribunalens dom av den 21 november 2018 – HM mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Meddelande om uttagningsprov Eps0/AST-SC/03/15 — Beslut att neka tillträde till utvärderingsproven — Begäran om omprövning — Vägran att överföra denna begäran till uttagningskommittén för det aktuella allmänna uttagningsprovet på grund av att den inkommit för sent — Fördelning av befogenheter mellan Eps0 och uttagningskommittén)	18
2019/C 35/23	Mål T-603/16: Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Zoher Brahma mot Europeiska unionens domstol (Personalmål — Provanställda — Provanställningstid — Förlängning av provanställningen — Uppsägning vid provanställningens utgång — Artikel 34 i tjänsteföreskrifterna — Maktmissbruk — Motiveringsskyldighet — Artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna — Rätten att yttra sig — Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna — Ansvar — Formkrav — Regeln om överensstämmelse mellan ansökan och klagomålet — Upptagande till prövning — Ekonomisk skada — Ideell skada — Orsakssamband)	19
2019/C 35/24	Mål T-82/17: Tribunalens dom av den 21 november 2018 – PepsiCo mot EUIPO – Inter-snack Group (Exxtra Deep) (”EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Exxtra Deep — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)”)	20
2019/C 35/25	Mål T-296/17: Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Buck-Chemie mot EUIPO – Henkel (Toalettblock) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande ett toalettblock — Ogiltighetsgrund — Särprägel)	21

2019/C 35/26	Mål T-339/17: Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Shenzhen Jiayz Photo Industrial mot EUIPO – Seven (SEVENOAK) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU – varumärke av figurmärket SEVENOAK — Det äldre internationella figurmärket 7seven — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	21
2019/C 35/27	Mål T-424/17: Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Fruit of the Loom mot EUIPO – Takko (FRUIT) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket FRUIT — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 18.1 a i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft — Artikel 65.6 i förordning nr 207/2009 (numera artikel 72.6 i förordning 2017/1001))	22
2019/C 35/28	Mål T-460/17: Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Bopp mot EUIPO (Återgivning av en liksidig oktagon) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken föreställande en åttakantig blå ram — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b och artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och artikel 94 i förordning (EU) 2017/1001))	23
2019/C 35/29	Mål T-677/18: Överklagande ingett den 19 november 2018 – Galletas Gullón mot EUIPO – Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)	23
2019/C 35/30	Mål T-684/18: Talan väckt den 20 november 2018 – ZV mot kommissionen	24
2019/C 35/31	Mål T-690/18: Överklagande ingett den 22 november 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO– Vieta Audio (Vita)	25
2019/C 35/32	Mål T-691/18: Talan väckt den 22 november 2018 – KPN mot kommissionen	25
2019/C 35/33	Mål T-692/18: Talan väckt den 23 november 2018 – Montanari mot Europeiska utrikestjänsten	27
2019/C 35/34	Mål T-693/18: Talan väckt den 27 november 2018 – ZY mot kommissionen	28
2019/C 35/35	Mål T-694/18: Talan väckt den 17 november 2018 – DEI mot kommissionen	29
2019/C 35/36	Mål T-696/18: Överklagande ingett den 26 november 2018 – C.R.D.O.P "Jamón de Teruel/Paleta de Teruel" mot EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)	30
2019/C 35/37	Mål T-704/18: Talan väckt den 28 november 2018 – Wacker Chemie mot kommissionen	30
2019/C 35/38	Mål T-705/18: Talan väckt den 28 november 2018 – Air Liquide Industriegase mot kommissionen	31
2019/C 35/39	Mål T-706/18: Talan väckt den 28 november 2018 – Air Liquide Deutschland mot kommissionen	32
2019/C 35/40	Mål T-711/18: Överklagande ingett den 27 november 2018 – Wyld mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)	32

Rättelser

2019/C 35/41	Rättelse av meddelandet i EUT i mål T-603/18 (EUT C 436, 3.12.2018)	34
--------------	---	----

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2019/C 35/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 25, 21.1.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 16, 14.1.2019

EUT C 4, 7.1.2019

EUT C 455, 17.12.2018

EUT C 445, 10.12.2018

EUT C 436, 3.12.2018

EUT C 427, 26.11.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 – National Iranian Tanker Company mot Europeiska unionens råd

(Mål C-600/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser — Ogiltigförklaring av tribunalens beslut att uppföra en enhet i förteckningar över enheter och personer vars tillgångar ska frysas — Beslut om att återuppföra en enhet i sådana förteckningar — Bevisning som avser en tidigare tidpunkt än det ursprungliga uppförandet i förteckningarna — Omständigheter som var kända innan det ursprungliga uppförandet — Rättskraft — Räckvidd — Rättssäkerhet — Skydd för berättigade förväntningar — Effektivt domstolsskydd — Skäl för att uppföra en enhet i förteckningar över enheter och personer vars tillgångar ska frysas avseende logistiskt stöd till Irans regering — Räckvidd — Verksamhet avseende transport av råolja)

(2019/C 35/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: National Iranian Tanker Company (ombud: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, M. J. Pobjoy, barrister, och R. Chandrasekera, S. Ashley och C. Murphy, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro och M. Bishop)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) National Iranian Oil Company ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 – Bank Tejarat mot Europeiska unionens råd

(Mål C-248/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av penningmedel och ekonomiska resurser — Tribunalens ogiltigförklaring av ett upptagande — Upptagande på nytt — Skäl för upptagande som avser ekonomiskt stöd till Irans regering och medverkan i upphandling av förbjudna varor och teknik — Räckvidd — Finansiering av projekt i olje- och gasssektorn — Bevisning som föregår det första upptagandet i tiden — Omständigheter som var kända före det första upptagandet — Artikel 266 FEUF — Rättskraft — Räckvidd — Effektivt rättsligt skydd)

(2019/C 35/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bank Tejarat (ombud: S. Zaiwalla, P. Reddy och A. Meskarian, solicitors, M. Brindle QC, T. Otty, QC, R. Blakeley, barrister)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: J. Kneale och M. Bishop)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bank Tejarat ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EUT C 249, 31.07.2017

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Solvay Chimica Italia SpA m.fl. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl m.fl.(C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) mot Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

(Förenade målen C-262/17, C-263/17 och C-273/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Den inre marknaden för el — Direktiv 2009/72/EG — Distributionssystem — Artikel 28 — Slutna distributionssystem — Begrepp — Undantag — Gränser — Artikel 32.1 — Tillträde för tredje part — Artiklarna 15.7 och 37.6 b — Avgifter för inmatningsordning)

(2019/C 35/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA (C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17)

Motpart: Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

Ytterligare deltagare i rättegången: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgen SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Domslut

- 1) Artiklarna 2 led 5 och 28.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ska tolkas så, att system, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som inrättats för egenförbrukning före ikraftträdandet av detta direktiv och som drivs av en privat enhet till vilken ett begränsat antal enheter inom produktion och konsumtion är knutna, och vilka i sin tur är anslutna till det allmänna distributionsnätet, utgör distributionssystem som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.
- 2) Artikel 28 i direktiv 2009/72 ska tolkas så, att system, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som av en medlemsstat har klassificerats som slutna distributionssystem, i den mening som avses i artikel 28.1 i detta direktiv, enbart som sådana kan undantas, av medlemsstaten, från skyldigheter enligt artikel 28.2 i direktivet, utan att detta påverkar den omständigheten att dessa system kan vara berättigade till andra undantag i detta direktiv, bland annat det undantag som föreskrivs i artikel 26.4 i direktivet, om de uppfyller de villkor som fastställs där, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra. Under alla omständigheter kan denna medlemsstat inte låta sådana system omfattas av en egen kategori distributionssystem för att bevilja dem undantag som inte omfattas av direktivet.
- 3) Artikel 32.1 i direktiv 2009/72 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, i vilken det föreskrivs att slutna distributionssystem, i den mening som avses i artikel 28.1 i direktivet, inte omfattas av skyldigheten att ge tredje part tillträde, utan endast måste bevilja tillträde till tredje parter som tillhör den kategori användare som kan ansluta sig till dessa nät, vilka har en rätt att få tillträde till det allmänna nätet.
- 4) Artiklarna 15.7 och 37.6 b i direktiv 2009/72 ska tolkas så, att det, i brist på ett objektivt rättfärdigande, utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att avgifter för inmatningsordning, som ska betalas av användarna av ett slutet distributionssystem ska beräknas på den el som varje användare handlat i detta system via deras anslutningsställe till det systemet, om det visar sig, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, att användarna av ett slutet distributionssystem inte befinner sig i samma situation som övriga användare av det allmänna nätet och att den ansvarige för inmatningsordningen för det allmänna nätet enbart har begränsade kostnader med avseende på dessa användare av ett slutet distributionssystem.

(¹) EUT C 309, 18.09.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster – Tyskland) – Harry Mensing mot Finanzamt Hamm

(Mål C-264/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 314 — Artikel 316 — Artikel 322 — Särskilda ordningar för konstverk — Ordning för beskattning av vinstmarginal — Beskattningsbara återförsäljare — Konstverk som levereras av konstverkens upphovsmän eller av upphovsmännens efterföljande rättsinnehavare — Gemenskapsinterna transaktioner — De nationella skattemyndigheterna nekar en beskattningsbar person rätten att välja att tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal — Villkor för tillämpning — Rätt att dra av ingående skatt — Konstverk, samlarföremål och antikviteter)

(2019/C 35/05)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Münster

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Harry Mensing

Motpart: Finanzamt Hamm

Domslut

- 1) Artikel 316.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en beskattningsbar återförsäljare kan välja att tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal på en leverans av konstverk som levererats till denne i ett föregående omsättningsled inom ramen för en gemenskapsintern varuleverans som är undantagen från skatteplikt och som gjorts av upphovsmannen eller upphovsmannens efterföljande rättsinnehavare, även om dessa inte omfattas av de personkategorier som räknas upp i artikel 314 i direktivet.
- 2) En beskattningsbar återförsäljare kan inte välja att både tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal enligt artikel 316.1 b i direktiv 2006/112 på en leverans av konstverk som levererats till denne i ett föregående omsättningsled inom ramen för en gemenskapsintern varuleverans som är undantagen från skatteplikt och göra gällande avdragsrätt för ingående mervärdesskatt i situationer då en sådan rätt är utesluten enligt artikel 322 b i det direktivet, om denna bestämmelse inte har införlivats med nationell rätt.

⁽¹⁾ EUT C 283, 28.08.2017

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria – Italien) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mot Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Mål C-328/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Prövningsförfarande — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.3 — Direktiv 92/13/EEG — Artikel 1.3 — Rätten till prövning omfattas av villkoret att ha lämnat ett anbud i ett upphandlingsförfarande)

(2019/C 35/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Motparter: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Domslut

Artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 och artikel 1.3 i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som innebär att det inte är möjligt för ekonomiska aktörer att väcka talan mot den upphandlande myndighetens beslut i ett anbuds-förfarande som de beslutat att inte delta i, eftersom de regler som är tillämpliga på det förfarandet gör det mycket osannolikt att de tilldelas det aktuella offentliga kontraktet.

Det ankommer emellertid på den nationella behöriga domstolen att ingående och med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det sammanhang som målet vid den domstolen ingår i, bedöma huruvida den konkreta tillämpningen av den lagstiftningen inte kan påverka rätten till ett effektivt domstolsskydd för de berörda ekonomiska aktörerna.

⁽¹⁾ EUT C 309, 18.9.2017.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 29 november 2018 – Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-340/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Ogiltighetsförfarande — Ogiltighetsförklaring på grund av ett äldre varumärke i Förenade kungariket — Verkligt bruk — Bevis — Verknningar av förfarandet för Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen på förfarandet vid tribunalen och det omtvistade beslutets lagenlighet — Saknas)

(2019/C 35/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (ombud: E. Baud och P. Marchiset, avocats)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Botis och S. Hanne)

Part som intervenerat till stöd för motparten: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie och Z. Lavery, biträdda av N. Saunders, barrister)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-506/17) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Miljö — Deponering av avfall — Direktiv 1999/31/EG — Artikel 14 b och c — Drifttillstånd — Avslutande av deponier som saknar tillstånd — Tillstånd att genomföra nödvändiga arbeten på grundval av en godkänd omställningsplan för platsen — Fastställande av en övergångsperiod för planens genomförande)

(2019/C 35/08)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis E. Sanfrutos Cano och M. M. Žebre, därefter E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri och F. Thiran och avslutningsvis E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri, F. Thiran och C. Hermes)

Svarande: Republiken Slovenien (ombud: J. Morela och N. Pintar Gosenca)

Domslut

- 1) Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall respektive enligt artikel 14 c i direktiv 1999/31, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder
- för att senast den 16 juli 2009, i enlighet med artiklarna 7 g och 13 i direktiv 1999/31, avsluta deponierna Dragonja, Dvori, Rakek-Pretržje, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec-Steklarna, Tuncovec-OKP och Bočna-Podhom, vilka inte beviljats tillstånd till fortsatt verksamhet i enlighet med artikel 8 i direktivet, och
 - för att se till att deponin Ostri Vrh senast den 16 juli 2009 uppfyller kraven i direktiv 1999/31, med undantag för de krav som anges i punkt 1 i bilaga I till direktivet.
- 2) Republiken Slovenien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 357, 23.10.2017.

Tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 29 november 2018 – (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) Finanzamt Goslar mot baumgarten sports & more GmbH

(Mål T-548/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Beskattning av agenturer för förmedling av professionella fotbollsspelare — Successiva och villkorade betalningar — Beskattningsgrundande händelse, mervärdesskattens utkrävbarhet och indrivning)

(2019/C 35/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Goslar

Motpart: baumgarten sports & more GmbH

Domslut

Artikel 63 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 64.1 i detta direktiv, ska tolkas så att den utgör hinder för att den beskattningsgrundande händelsen och skattens utkrävbarhet i samband med en agenturs tillhandahållande av en tjänst i form av förmedling av professionella fotbollsspelare, såsom det som avses i det nationella målet, för vilket betalning sker på vissa villkor och successivt under flera år efter det att förmedlingen ägde rum, ska anses ha ägt rum den dag då spelaren förmedlades.

(¹) EUT C 437, 18.12.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 18 oktober 2018 – Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH mot SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(Mål C-654/18)

(2019/C 35/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i det nationella målet

Klagande: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH

Motpart: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁾,

enligt vilken transporter av följande avfall avsett för återvinning ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18, om mängden transporterat avfall överstiger 20 kg:

- a) Avfall som anges i förteckningen i bilaga III eller IIIB.
- b) Blandningar av två eller fler avfallsslag förtecknade i bilaga III som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, under förutsättning att sammansättningen av dessa blandningar inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga IIIA i enlighet med artikel 58,

tolkas så, att blandningar av avfall av papper, kartong och pappersprodukter vilka – i en sådan sammansättning att de delar som avfallet består av var för sig – omfattas av de första tre tankstrecken i kod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, och dessutom innehåller en andel störande ämnen på upp till 10 %, omfattas av Basel-kod B3020 och således av de allmänna informationskraven enligt artikel 18 och inte av anmälningskravet enligt artikel 4?

Om fråga 1 ska besvaras nekande:

2. Ska artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1013/2006,

enligt vilken transporter av följande avfall avsett för återvinning ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18, om mängden transporterat avfall överstiger 20 kg:

- a) Avfall som anges i förteckningen i bilaga III eller IIIB.
- b) Blandningar av två eller fler avfallsslag förtecknade i bilaga III som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, under förutsättning att sammansättningen av dessa blandningar inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga IIIA i enlighet med artikel 58,

tolkas så, att blandningar av avfall av papper, kartong och pappersprodukter vilka – i en sådan sammansättning att de delar som avfallet består av var för sig – omfattas av de första tre tankstrecken i kod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, och dessutom innehåller en andel störande ämnen på upp till 10 %, inte ska hänföras till punkt 3 g i bilaga IIIA och således inte omfattas av de allmänna informationskraven enligt artikel 18 utan av anmälningskravet enligt artikel 4?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Instrucción de Badalona (Spanien) den 22 oktober 2018 – Brottmål mot VW

(Mål C-659/18)

(2019/C 35/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Instrucción de Badalona

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

VW

Tolkningsfrågan

Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i synnerhet artikel 3.2 i direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾, tolkas så, att rätten att biträdas av en försvarare kan skjutas upp så snart en misstänkt eller tilltalad person inte inställer sig efter en första kallelse till domstolen och en nationell, europeisk eller internationell arresteringsorder har utfärdats, och att beslutet att utse ett biträde och dess inträde i rättegången kan anstå till dess att arresteringsorden har verkställts och den misstänkta personen har eskorterats av polis till domstolen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 2013, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 31 oktober 2018 – JH mot KG

(Mål C-681/18)

(2019/C 35/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Brescia

Parter i det nationella målet

Kärande: JH

Svarande: KG

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.5 i direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa lagstiftningsdekret nr 276/2003, i dess lydelse enligt lagdekret nr 34/2014, där det a) inte fastställs några begränsningar för att en och samma arbetstagare hyrs ut till ett och samma kundföretag för flera på varandra följande uppdrag, b) inte stadgas att användning av uthyrd arbetskraft för viss tid endast är laglig om de tekniska, produktionsmässiga eller organisatoriska skäl eller de tillfälliga personalbehov som ligger till grund för användningen av uthyrd arbetskraft anges, c) inte fastställs något krav på att användningen av denna form av anställningskontrakt endast är laglig om den motiveras av kundföretagets tillfälliga produktionsbehov?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 2008, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 5 november 2018 – OC m.fl. mot Banca d'Italia m.fl.

(Mål C-686/18)

(2019/C 35/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: OC m fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m fl., QA m fl..

Motparter: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 [om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag]⁽¹⁾, artikel 10 i delegerad förordning (EU) nr 241/2014⁽²⁾, artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med hänvisning till artikel 6.4 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013⁽³⁾, hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015 (och nu även artikel 1.15 i lagstiftningsdekret nr 72/2015, som har ersatt artikel 28.2-ter [i Testo unico bancario] och i huvudsak återger artikel 1.1 a i lagdekret nr 3/2015, som har omvandlats till lag, med ändringar som inte är av betydelse i förevarande situation), där det fastställs en kapitalgräns på 8 miljarder euro över vilken en folkbank ska omvandlas till aktiebolag? Utgör dessutom ovannämnda unionsrättsliga bestämmelser hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en folkbank som omvandlas till aktiebolag får skjuta upp eller begränsa, även under en obegränsad period, inlösen av utträdande aktieägares aktier?
- 2) Utgör artikel 3 FEUF samt artikel 63 och följande artiklar FEUF om konkurrens på den inre marknaden och den fria rörligheten för kapital hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015, där det fastställs en viss kapitalgräns för utövande av verksamhet i banker bildade i form av kooperativa institut och där det föreskrivs att ifrågavarande institut ska omvandlas till aktiebolag om ovannämnda gräns överskrids?
- 3) Utgör artikel 107 och följande artiklar FEUF om statligt stöd hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015 (och nu även artikel 1.15 i lagstiftningsdekret nr 72/2015, som har ersatt artikel 28.2-ter [i Testo unico bancario] och i huvudsak återger artikel 1.1 a i lagdekret nr 3/2015, som har omvandlats till lag, med ändringar som inte är av betydelse i förevarande situation), där det föreskrivs att en folkbank ska omvandlas till aktiebolag om en viss kapitalgräns (fastställd till 8 miljarder euro), överskrids och där det fastställs begränsningar för inlösen av utträdande aktieägares aktier för att undvika risken för att den till aktiebolag omvandlade banken försätts i likvidation?

- 4) Utgör artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 jämförd med artikel 10 i delegerad förordning (EU) nr 241/2014 hinder för nationella bestämmelser, såsom de som har införts genom artikel 1 i lagdekret nr 3/2015 som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 33/2015, såsom de har tolkats i Corte Costituzionale dom nr 99/2018, enligt vilka en folkbank får skjuta upp inlösen av aktier under en obegränsad period och helt eller delvis begränsa det belopp som ska lösas in?
- 5) Om EU-domstolen tolkar unionsrätten så, att den tolkning som har anförts av motparterna är förenlig med unionsrätten, är då artikel 10 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 giltig enligt unionsrätten, mot bakgrund av artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (där följande stadgas: "Var och en har rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den. Ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid. Nyttjandet av egendomen får regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen."), jämförd med artikel 52.3 i stadgan (som har följande lydelse: "I den mån som denna stadga omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ska de ha samma innebörd och räckvidd som i konventionen. Denna bestämmelse hindrar inte unionsrätten från att tillförsäkra ett mer långtgående skydd.") och Europadomstolens praxis angående artikel 1 i protokoll nr 1 till Europakonventionen?

- ⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 573/2013 av den 19 juni 2013 om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de första sju dagarna av juni 2013 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 1385/2007 (EUT L 176, 2013, s. 1).
- ⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut (EUT L 74, 2014, s. 8).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 14 november 2018 – X mot Belgische Staat

(Mål C-706/18)

(2019/C 35/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågan

Utgör direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾ – med beaktande av artikel 3.5 och direktivets syfte, särskilt fastställandet av villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening – hinder för nationella bestämmelser som innebär att artikel 5.4 i samma direktiv tolkas så, att om inget beslut har fattats inom den föreskrivna fristen medför detta att de nationella myndigheterna blir skyldiga att ex officio bevilja den berörda personen uppehållstillstånd, utan att det först är utrett huruvida denna person verkligen uppfyller villkoren för att i enlighet med unionsrätten uppehålla sig i Belgien?"

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT 2003, L 251, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 15 november 2018 – Procureur-generaal, övrig rättegångsdeltagare: X

(Mål C-717/18)

(2019/C 35/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i det nationella målet

Sökande: Procureur-generaal

Övrig rättegångsdeltagare: X

Tolkningsfrågor

- 1) Tillåter artikel 2.2. i rambeslutet ⁽¹⁾ om den europeiska arresteringsordern, såsom denna har införlivats med belgisk rätt genom lagen om den europeiska arresteringsordern, att den verkställande medlemsstaten vid sin bedömning av det däri fastställda kravet på att maxstraffet ska uppgå till minst tre år får återropa den strafflag som gällde i den utfärdande medlemsstaten vid den tidpunkt då den europeiska arresteringsordern utfärdades?
- 2) Tillåter artikel 2.2. i rambeslutet om den europeiska arresteringsordern, såsom denna har införlivats med belgisk rätt genom lagen om den europeiska arresteringsordern, att den verkställande medlemsstaten vid sin bedömning av det däri fastställda kravet på att maxstraffet ska uppgå till minst tre år får återropa en vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern gällande strafflag som skärpte straffsatsen jämfört med den strafflag som gällde i den utfärdande medlemsstaten vid tidpunkten för gärningarna?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 21 november 2018 – Cali Apartments SCI mot Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

(Mål C-724/18)

(2019/C 35/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Cali Apartments SCI

Motparter: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av det syfte och det tillämpningsområde som anges i artiklarna 1 och 2 i direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 ⁽¹⁾ och med särskild hänsyn till begreppen tjänsteleverantörer och tjänster, omfattar direktivet uthyrning, även icke-yrkesmässig, av en möblerad bostadslägenhet som inte är hyresvärdens permanentbostad, mot ersättning, vid upprepade tillfällen och för kortare perioder, till tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där?

- 2) Om föregående fråga ska besvaras jakande: utgör den nationella lagstiftningen i artikel L. 631-7 i lagen om byggande och boende ett tillståndsförfarande för nämnda verksamhet i den mening som avses i artiklarna 9-13 i direktiv 2006/123 av den 12 december 2006, eller endast ett krav i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 i nämnda direktiv?

För det fall artiklarna 9-13 i direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 är tillämpliga:

- 3) Ska artikel 9 b i direktivet tolkas så, att målet att åtgärda bristen på hyresbostäder utgör ett tvingande hänsyn till allmänintresset som motiverar en nationell åtgärd med innebörden att, i vissa geografiska områden, tillståndsplikt gäller vid uthyrning av en möblerad bostadslägenhet, vid upprepade tillfällen, för kortare perioder, till tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där?
- 4) Om så är fallet, ska en sådan åtgärd anses proportionerlig i förhållande till det eftersträlvade målet?
- 5) Utgör artikel 10.2 d och e i direktivet hinder mot en nationell åtgärd om tillståndsplikt vid uthyrning av en möblerad bostadslägenhet, ”vid upprepade tillfällen”, under ”kortare perioder”, till ”tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där”?
- 6) Utgör, med hänsyn till målen om social mångfald, särskilt med beaktande av bostadsmarknadernas särdrag och behovet av att inte förvärra bostadsbristen, artikel 10.2 d-g i direktivet hinder mot ett tillståndsförfarande där villkoren för beviljande av tillstånd fastställs genom ett beslut av kommunfullmäktige?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 22 november 2018 –
HX mot Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris**

(Mål C-727/18)

(2019/C 35/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: HX

Motpart: Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av det syfte och det tillämpningsområde som anges i artiklarna 1 och 2 i direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006⁽¹⁾ och med särskild hänsyn till begreppen tjänsteleverantörer och tjänster, imfattar direktivet uthyrning, även icke-yrkesmässig, av en möblerad bostadslägenhet som inte är hyresvärdens permanentbostad, mot ersättning, vid upprepade tillfällen och för kortare perioder, till tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där?
- 2) Om föregående fråga ska besvaras jakande: utgör den nationella lagstiftningen i artikel L. 631-7 i lagen om byggande och boende ett tillståndsförfarande för nämnda verksamhet i den mening som avses i artiklarna 9-13 i direktiv 2006/123 av den 12 december 2006, eller endast ett krav i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 i nämnda direktiv?

För det fall artiklarna 9-13 i direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 är tillämpliga:

- 3) Ska artikel 9 b i direktivet tolkas så, att målet att åtgärda bristen på hyresbostäder utgör ett tvingande hänsyn till allmänintresset som motiverar en nationell åtgärd med innebörden att, i vissa geografiska områden, tillståndsplikt gäller vid uthyrning av en möblerad bostadslägenhet, vid upprepade tillfällen, för kortare perioder, till tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där?
- 4) Om så är fallet, ska en sådan åtgärd anses proportionerlig i förhållande till det eftersträvade målet?
- 5) Utgör artikel 10.2 d och e i direktivet hinder mot en nationell åtgärd om tillståndsplikt vid uthyrning av en möblerad bostadslägenhet, "vid upprepade tillfällen", under "kortare perioder", till "tillfälliga kunder som inte har sin hemvist där"?
- 6) Utgör, med hänsyn till målen om social mångfald, särskilt med beaktande av bostadsmarknadernas särdrag och behovet av att inte förvärpa bostadsbristen, artikel 10.2 d-g i direktivet hinder mot ett tillståndsförfarande där villkoren för beviljande av tillstånd fastställs genom ett beslut av kommunfullmäktige?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

Överklagande ingett den 27 november 2018 av Republiken Portugal av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 26 september 2018 i mål T-463/16, Portugal mot kommissionen

(Mål C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão och J. Saraiva de Almeida)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1) upphäva den överklagade domen, i den utsträckning som tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut C (2016) 3753 ⁽¹⁾ av den 20 juni 2016,
- 2) ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C (2016) 3753 av den 20 juni 2016, eftersom domstolen kan pröva Republiken Portugals argument,
- 3) förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Portugal yrkar att den överklagade domen ska upphävas och att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras, och åberopar till för detta följande grunder:

- 1) **Felaktig rättstillämpning och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen** – Åsidosättande av artikel 24 i förordning (EG) nr 73/2009 ⁽²⁾ och bestämmelserna i artiklarna 54.1 c andra stycket och 71.1 i förordning (EG) nr 1122/2009 ⁽³⁾, samt meddelande en dom med uppenbart motstridiga domskäl, till följd av en felaktig rättstillämpning, med beaktande av vad tribunalen funnit i punkterna 43 och 44 i den överklagade domen. Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning och meddelade en dom med motstridiga domskäl eftersom den ansåg att det portugisiska systemet för kontroll av tvärvillkoren var ett effektivt kontrollsystem, då den fann att det saknades fog för kommissionens andra grund. Genom att anse att det saknades fog för grunden men inte ogiltigförklara det omtvistade beslutet gjorde sig tribunalen skyldig till en uppenbart felaktig rättstillämpning och meddelade en dom med motstridiga domskäl samt åsidosatte rättssäkerhetsprincipen.

- 2) **Felaktig rättstillämpning, motstridiga domskäl och åsidosättande av proportionalitetsprincipen:** I punkt 41 i den överklagade domen medges att det finns en klar och tydlig distinktion mellan stödberättigande och systemet med tvärvillkor. I punkterna 46 och 47 sägs emellertid, i strid härmed, att det totala stödbelopp som betalats till jordbrukarna ska korrigeras. Tribunalen fann i punkt 43 i den överklagade domen således felaktigt att den risk som fonden löper inte endast hänför sig till stickprovskontrollen och att den finansiella korrigeringskommissionen tillämpat på utgifterna i deras helhet skulle bestå, trots att denna inte är lämplig eller nödvändig för att uppnå det eftersträlvade syftet och därför är oproportionslig. Tribunalens bedömning innebär ett åsidosättande av artikel 5 FEU, artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005⁽⁴⁾ och artikel 50.1 i förordning nr 1122/2009, av vilka det framgår att korrigeringskoefficienten endast ska tillämpas på den utgift som omfattas av risken, det vill säga 1 procent. Den överklagade domen innehåller därmed en felaktig rättstillämpning och motstridiga domskäl samt strider mot de allmänna principer och regler som avses i punkt 2 första och sjätte styckena i kommissionens arbetsdokument AGRI-2005-64043, vilka tillämpats på ett felaktigt sätt, och mot kommissionens arbetsdokument DS/2010/29/REV samt proportionalitetsprincipen.

- ⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1059 av den 20 juni 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) [delgivet med nr C(2016) 3753] (EUT L 173, 2016, s. 59).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 2009, s. 16).
- ⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2009, s. 65).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 2005, s. 1).

Överklagande ingett den 27 november 2018 av Duferco Long Products SA av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2018 i mål T-93/17, Duferco Long Products mot kommissionen

(Mål C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Duferco Long Products SA (ombud: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den överklagade domen (T-93/17, EU:T:2018:558),
- ogiltigförklara artiklarna 1 f och 2 i kommissionens beslut av den 2 januari 2016 om statligt stöd SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) som Belgien genomfört till förmån för Duferco,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål och i förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

I överklagandet har klaganden anfört att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte pröva de två beräkningsfel som kommissionen gjorde i samband med utvärderingen av huruvida den sjätte åtgärden, som avses i kommissionens beslut av den 20 januari 2016 om statligt stöd SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) och i tillämpningen av kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi, genomfördes på lika villkor.

Klaganden har närmare bestämt anfört att

- tribunalen inte gjorde en tillräcklig rättslig prövning av hur kommissionen hade tillämpat kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi,
 - tribunalen borde först och främst ha undersökt grunden avseende de fel som kommissionen gjorde i samband med bedömningen av huruvida den sjätte åtgärden genomfördes på lika villkor, snarare än att ge företräde åt utvärderingen av handlingar som Belgien tillhandahållit.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Stichting Greenpeace Nederland och PAN Europe mot kommissionen

(Mål T-545/11 RENV) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende det första godkännandet för att släppa ut det verksamma ämnet glyfosat på marknaden — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Övervägande allmänintresse — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 i förordning nr 1367/2006 — Direktiv 91/414/EEG)

(2019/C 35/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederländerna), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna B. Kloostra och A. van den Biesen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Buchet, P. Ondrůšek och L. Pignataro-Nolin)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Swedenborg och F. Bergius)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och D. Klebs), European Chemical Industry Council (Cefic) (Bryssel) och Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bryssel) (ombud: advokaterna I. Antypas och D. Waelbroeck), CropLife International AISBL (CLI) (Bryssel) (ombud: advokaterna R. Cana och E. Mullier samt D. Abrahams, barrister), CropLife America Inc., Washington DC (Förenta staterna), National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (Washington) och America Chemistry Council Inc. (ACC) (Washington) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Abenhaim och K. Nordlander, därefter av K. Nordlander, M. Zdzieborska, solicitor, och advokaten Y. A. Benizri) och European Crop Care Association (ECCA) (Bryssel) (ombud: advokaten S. Pappas)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 augusti 2011 om avslag på ansökan om tillgång till volym 4 av det utkast till utvärderingsrapport som Förbundsrepubliken Tyskland, i egenskap av rapporterande medlemsstat, upprättat i fråga om det verksamma ämnet glyfosat, enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Stichting Greenpeace Nederland och Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) ska ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 355, 3.12.2011.

Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Litauen mot kommissionen(Mål T-508/15) ⁽¹⁾

(EUGFJ, EGF) och EJFLU — Betalningar som undantas från finansieringen — Betalningar som verkställts av Litauen — Stöd till förtidspension — Artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1257/1999 — Artikel 23 i förordning (EG) nr 1698/2005 — Begreppet bedrivande av yrkesmässigt jordbruk — Samband till begreppet delvis självförsörjande jordbruksföretag)

(2019/C 35/21)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Republiken Litauen (ombud: D. Kriaučiūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė och A. Petrauskaitė)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Aquilina och J. Jokubauskaitė)

Saken

Tan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1119 av den 22 juni 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 182, 2015, s. 39), i den mån Republiken Litauen däri åläggs en finansiell korrigerings på 5 procent, vilket således innebär att det belopp på 1 938 300,08 euro som betalats som finansiering för åtgärden "förtidspension" under perioden 16 oktober 2010-15 oktober 2013 undantas.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Litauen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 371, 9.11.2015.

Tribunalens dom av den 21 november 2018 – HM mot kommissionen(Mål T-587/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Rekrytering — Meddelande om uttagningsprov Epso/AST-SC/03/15 — Beslut att neka tillträde till utvärderingsproven — Begäran om omprövning — Vägran att överföra denna begäran till uttagningskommittén för det aktuella allmänna uttagningsprovet på grund av att den inkommit för sent — Fördelning av befogenheter mellan Epso och uttagningskommittén)

(2019/C 35/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: HM (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och G. Gattinara)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring dels av det beslut som meddelats av Europeiska rekryteringsbyrån (Epso) den 17 augusti 2015 att inte beakta begäran om omprövning av uttagningskommitténs beslut att inte bevilja sökanden tillträde till nästa etapp i uttagningsprovet Epso/AST-SC/03/15-3, dels uttagningskommitténs "implicita beslut" att inte bifalla denna begäran.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelats av Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) den 17 augusti 2015 att inte beakta begäran om omprövning av uttagningskommitténs beslut att inte bevilja HM tillträde till nästa etapp i uttagningsprovet Epsa/AST-SC/03/15–3 ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol med målnummer F-17/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Zoher Brahma mot Europeiska unionens domstol

(Mål T-603/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Provanställda — Provanställningstid — Förlängning av provanställningen — Uppsägning vid provanställningens utgång — Artikel 34 i tjänsteföreskrifterna — Maktmissbruk — Motiveringsskyldighet — Artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna — Rätten att yttra sig — Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna — Ansvar — Formkrav — Regeln om överensstämmelse mellan ansökan och klagomålet — Upptagande till prövning — Ekonomisk skada — Ideell skada — Orsakssamband)

(2019/C 35/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Zoher Brahma (Thionville, Frankrike) (ombud: advokaten A. Tymen)

Svarande: Europeiska unionens domstol (ombud: inledningsvis J. Inghelram och L. Tonini Alabiso, därefter J. Inghelram och Á. Almendros Manzano)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av beslutet av den 17 juli 2015, genom vilket Europeiska unionens domstol beslutade att inte ge Zoher Brahma tillsvidareanställning och att säga upp Zoher Brahma med verkan från den 31 juli 2015, och av beslutet av den 16 mars 2016, genom vilket domstolens kommitté för klagomål avsåg Zoher Brahmas klagomål mot beslutet av den 17 juli 2015, dels om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som Zoher Brahma påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

- 1) Det beslut som fattades av Europeiska unionens domstols justitiesekreterare i egenskap av tillsättningsmyndighet den 17 juli 2015 om att säga upp Zoher Brahma vid slutet av hans provanställning med verkan från den 31 juli 2015 ogiltigförklaras.
- 2) Det beslut som fattades av domstolens kommitté för klagomål den 16 mars 2016 om avslag på klagomålet avseende det beslut som fattades av Europeiska unionens domstols justitiesekreterare i egenskap av tillsättningsmyndighet den 17 juli 2015 om att säga upp Zoher Brahma vid slutet av hans provanställning med verkan från den 31 juli 2015 ogiltigförklaras.

- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Europeiska unionens domstol ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016. (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-33/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016.)

Tribunalens dom av den 21 november 2018 – PepsiCo mot EUIPO – Intersnack Group (Exxtra Deep)

(Mål T-82/17) ⁽¹⁾

(”EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Exxtra Deep — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)”)

(2019/C 35/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PepsiCo, Inc. (New York, Förenta Staterna) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh et D. Walicka)

Motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Lampel och M. Pfaff)

Saken

Angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 24 november 2016 (ärende R 482/2016-4) avseende ett ogiltighetsförfarande mellan PepsiCo och Intersnack Group,

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 24 november 2016 (ärende R 482/2016-4) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för PepsiCo, Inc.
- 3) Intersnack Group GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.

Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Buck-Chemie mot EUIPO – Henkel (Toalettblock)(Mål T-296/17)⁽¹⁾**(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande ett toalettblock — Ogiltighetsgrund — Särprägel)**

(2019/C 35/25)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann och C. Gehweiler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaten J. Schmidt)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 8 mars 2017 (ärende R 2113/2015-3) om ett invändningsförfarande mellan Buck-Chemie och Henkel.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Buck-Chemie GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Henkel AG & Co. KGaA, inbegripet de nödvändiga kostnaderna för förfarandet inför EUIPO:s överklagandenämnd.

⁽¹⁾ EUT C 239, 24.7.2017.

Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Shenzhen Jiayz Photo Industrial mot EUIPO – Seven (SEVENOAK)(Mål T-339/17)⁽¹⁾**(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU – varumärke av figurmärket SEVENOAK — Det äldre internationella figurmärket 7seven — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])**

(2019/C 35/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Kina) (ombud: advokaten M. de Arpe Tejero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošičė)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Seven SpA (Leini, Italien) (ombud: advokaten L. Trevisan)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 23 mars 2017 (ärende R 1326/2016-1) om ett invändningsförfarande mellan Seven och Shenzhen Jiayz Photo Industrial.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 23 mars 2017 (ärende R 1326/2016-1) ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta åtta tiondelar av Europeiska Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd.:s rättegångskostnader.
- 4) Seven SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta en tiondel av Shenzhen Jiayz Photo Industrials rättegångskostnader.
- 5) Shenzhen Jiayz Photo Industrial ska bära en tiondel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 239, 24.7.2017.

Tribunalens dom av den 22 november 2018 – Fruit of the Loom mot EUIPO –Takko (FRUIT)

(Mål T-424/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket FRUIT — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 18.1 a i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft — Artikel 65.6 i förordning nr 207/2009 (numera artikel 72.6 i förordning 2017/1001))

(2019/C 35/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Förenta Staterna) (ombud: S. Malynicz, QC, och V. Marsland, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Takko Holding GmbH (Telgte, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 25 april 2017 (ärende R 2119/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Takko Holding och Fruit of the Loom.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Fruit of the Loom, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 318, 25.9.2017.

Tribunalens dom av den 21 november 2018 – Bopp mot EUIPO (Återgivning av en liksidig oktagon)(Mål T-460/17) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken föreställande en åttakantig blå ram — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b och artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och artikel 94 i förordning (EU) 2017/1001))**

(2019/C 35/28)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ombud: advokaten F. Pröckl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 8 maj 2017 (ärende 1954/2016-4) om en ansökan om registrering av ett figurkännetecken föreställande en åttakantig blå ram som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Carsten Bopp ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 300, 11.09.2017.

Överklagande ingett den 19 november 2018 – Galletas Gullón mot EUIPO – Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)

(Mål T-677/18)

(2019/C 35/29)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ombud: advokaterna S. Martínez-Almeida och Alejos-Pita)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "gullón TWINS COOKIE SANDWICH" – Registreringsansökan nr 13 877 543

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2018 i ärende R 2378/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och eventuell intervenient att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.5 förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 20 november 2018 – ZV mot kommissionen

(Mål T-684/18)

(2019/C 35/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZV (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut, delgivna genom skrivelse av den 12 februari 2018, om att avslå sökandens ansökan till tjänsten som biträdande ombudsman och tillsätta tjänsten med en annan sökande och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Maktmissbruk och förfarandemissbruk.

- Sökanden har gjort gällande att meddelandet om ledig tjänst COM/2017/1739 inte gjorde det möjligt att säkerställa att den sökande som valts faktiskt har erforderlig utbildning och nödvändig erfarenhet för att utöva den utlysta tjänsten. Sökanden har vidare gjort gällande att den sökande som erhållit tjänsten inte haft de kvalifikationer som krävs, i synnerhet när det gäller medlingserfarenhet och fördjupade juridiska kunskaper i fråga om tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 6.3 i kommissionens beslut C(2002/601 av den 4 mars 2002 om förstärkt ombudsmannaskap.

- I artikeln föreskrivs att kommissionens ordförande ska utse biträdande ombudsmän på förslag av Ombudsmannen, men där föreskrivs varken något om ett urvalsförfarande eller om upprättande av en reservförteckning. I förevarande fall har tillsättningsmyndigheten anordnat ett urvalsförfarande och lämnat Ombudsmannen en förteckning över de tre sökande som valts ut. Enligt sökanden innebär det att Ombudsmannen inte har prövat samtliga ansökningar och att den ovan nämnda bestämmelsen således har åsidosatts när Ombudsmannen lämnat förslag till kommissionens ordförande om att tilldela den utvalda sökanden tjänsten.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsplikten.

4. Åsidosättande av meddelande COM/2017/1739 och en uppenbar felbedömning.

- Sökanden har i detta avseende gjort gällande att den sökande som valts ut, till skillnad från henne, inte uppfyller villkoren i ovan nämnt meddelande för utövande av den omtvistade tjänsten, det vill säga i synnerhet god kännedom om tjänsteföreskrifterna och de bestämmelser som gäller för tjänstemän och övriga anställda, samt erfarenhet av tvistlösning.

**Överklagande ingett den 22 november 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO–
Vieta Audio (Vita)**

(Mål T-690/18)

(2019/C 35/31)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Förenade Kungariket) (ombud: S. Malynicz, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Vieta Audio, SA (Barcelona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Vita" – Registreringsansökan nr 9 993 361

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2018 i ärende R 695/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att bära sina kostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för klaganden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 72.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 22 november 2018 – KPN mot kommissionen

(Mål T-691/18)

(2019/C 35/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: KPN BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. van Ginneken och G. Béquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 3569 final av den 30 maj 2018, i vilket det fastställs att den koncentration som omfattar Liberty Global plc:s förvärv, vilket medför att bolaget får ensam kontroll över Ziggo NV, är förenlig med den inre marknaden och EES-avtalet (Ärende M.7000 – Liberty Global/Ziggo),
- återförvisa ärendet till kommissionen för vidare undersökning i enlighet med artikel 10.4 i koncentrationsförordningen,⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid marknadsdefinitionen av premium-betal-tv avseende sport- och filmkanaler.
 - Sökanden gör i detta hänseende gällande att bolaget under det administrativa förfarandet gjorde gällande att Ziggo Sport Totaal (nedan kallat ZST) är ett "måste" för tillhandahållare av tv-kanaler till konsumenter, bredband och mobiltelefon-tjänster, samt paket, i vilket en eller flera av dessa tjänster ingår, för att kunna konkurrera på detaljhandelsmarkanden. Det påstås att detta har bekräftats genom den marknadsundersökning som genomfördes av kommissionen. Härav följer att de två premium-betal-tv kanalerna ZST och Fox Sports inte går att byta ut.
 - Sökanden gör vidare gällande att kommissionen emellertid fann att det fanns en marknad för försäljning och förvärv i grossistledet av premium-betal-tv sportkanaler, inklusive ZST och Fox Sports och att det inte fanns behov av någon ytterligare marknadsuppdelning.
 - Sökanden anser att dessa fel i marknadsdefinitionen har påverkat kommissionens vidare bedömning och slutligen dess beslut att godkänna koncentrationen.
2. Andra grunden: Kommissionen motiverade inte marknadsdefinitionen av premium-betal-tv avseende sport- och filmkanaler.
 - Sökanden gör i detta hänseende gällande att det förhållandet att kommissionen förutsatt att FOX Sports och ZST omfattas av samma marknad borde ha förklarats utförligt eftersom det antagandet inte är förenligt med kommissionens marknadsundersökning, i vilken det framgår att ZST är ett "måste". Det går även emot kommissionens tidigare beslut.
 - Sökanden gör vidare gällande att kommissionen inte motiverade marknadsdefinitionen av premium-betal-tv-kanaler.
 - Sökanden hävdar att bristen på motivering avseende marknadsdefinitionen har påverkat kommissionens vidare bedömning och slutligen dess beslut att godkänna koncentrationen.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när det gäller huruvida det var möjligt att utesluta ZST och påverkan därav på marknaden för grossistförsäljning- och förvärv av ZST.
 - Sökanden gör i detta hänseende gällande att koncentrationen utökade befogenheterna för de samgående parterna på ZST-marknaden till att omfatta hela det nederländska territoriet.
 - Sökanden gör vidare gällande att de samgående parterna har möjlighet att avskärma ZST från sina konkurrenter i nedåtgående led, eftersom en tredje part (under ekonomiskt hållbara förutsättningar) inte har fått tillgång till ZST.

4. Kommissionen motiverade inte tillräckligt bedömningen av huruvida det var möjligt att utesluta ZST och påverkan därav på marknaden för grossistförsäljning- och förvärv av ZST.
- Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att kommissionen inte har godtagit argumentet att ZST är ett "måste" och därför kan uteslutas på grundval av dess marknadsdefinition i avsnitt 5.1.2.1 i det angripna beslutet. Sökanden hävdar att det inte finns någon marknadsdefinition i det angripna beslutet eller att det däri anges en felaktig marknadsdefinition och att kommissionen bedömning därför utgår från fel utgångspunkt.
 - Sökanden gör vidare gällande att kommissionen inte tillräckligt motiverade sin bedömning att det inte var möjligt för de samgående parterna att utelusta ZST och följderna därav.
5. Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av huruvida det var möjligt att utesluta HBO innehåll.
- Sökanden gör i detta hänseende gällande att kommissionen på grundval av att det inte fanns någon marknadsdefinition och felaktiga förutsättningar felaktigt bedömde att de samgående parterna inte har något betydande marknadsinflytande.
6. Kommissionen motiverade inte tillräckligt bedömningen av huruvida det var möjligt att utesluta HBO innehåll.
- Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att eftersom det inte finns någon tillförlitlig marknadsdefinition avseende innehållet i film är kommissionens bedömning av konsekvenserna av koncentrationen på nämnda marknad per automatik otillräckligt motiverad.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

Talan väckt den 23 november 2018 – Montanari mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-692/18)

(2019/C 35/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marco Montanari (Reggio d'Émilie, Italien) (ombud: advokaterna A. Champetier och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- pröva talan i sak,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, genom vilket sökanden helt eller delvis vägrats tillgång till nedan nämnd handling och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot Europeiska utrikestjänstens beslut av den 24 oktober 2018 om att vägra sökanden tillgång till rapporten av den 29 juli 2017, upprättad efter avslutandet av uppdraget om medling som genomförts av chefen för avdelningen "Uppdragsstöd".

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av förordning 1049/2001, artikel 15.3 FEUF och artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Sökanden har särskilt gjort gällande att tillgång till institutionernas handlingar utgör en grundläggande rättsprincip och att möjligheten att vägra sådan tillgång utgör undantaget. De undantag som anges i artikel 4 i förordning 1049/2001 och som åberopats av Europeiska utrikestjänsten kan inte motivera vägran om tillgång till handlingarna eftersom de villkor som föreskrivs i den artikeln inte är uppfyllda.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Motivering av de angripna besluten saknas eller är bristfällig.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 27 november 2018 – ZY mot kommissionen

(Mål T-693/18)

(2019/C 35/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ZY (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) av den 28 maj 2018, med referensnummer C(2018) 3166, avseende åren 2012 och 2013, i dess helhet,
- i andra hand ogiltigförklara svarandens beslut SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) av den 28 maj 2018, med referensnummer C(2018) 3166, i den utsträckning som beslutet innebär ett föreläggande att, med avseende på åren 2012 och 2013, återkräva mer än 20 procent av de publicerade nätavgifterna av elkonsumenter med en årlig elförbrukning på 7 000 timmar eller mer, och mer än 15 procent av motsvarande avgifter av elkonsumenter med en årlig elförbrukning på 7 500 timmar eller mer samt mer än 10 procent av motsvarande avgifter av elkonsumenter med en årlig elförbrukning på 8 000 timmar eller mer, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive advokat- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Kommissionen har felaktigt antagit att det är fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF
 - Sökanden gör inom ramen för den första grunden gällande att svaranden vid sin prövning av den omtvistade befrielsen från skyldigheten att betala nätavgifter gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anta att statliga medel använts.
 - Dessutom har referenssystemet bestämts på ett felaktigt och ofullständigt sätt vid prövningen av selektivitetsrekvisitet.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

- Sökanden gör inom ramen för den andra grunden gällande att svaranden i beslutet endast beslutat om återbetalningsskyldighet för elkonsumenter som under åren 2012 och 2013 var helt befriade från skyldighet att betala nätavgifter. Därmed särbehandlades och missgynnades dessa elkonsumenter jämfört med elkonsumenter som för samma tidsperiod erhållit schablonmässigt bestämda nedsättningar av nätavgifterna och för vilka återbetalningsskyldighet inte ålagts.

3. Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

- Sökanden gör inom ramen för den tredje grunden gällande att sökanden hade rätt att förvänta sig att de beviljade särskilda nätavgifterna skulle fortsätta att gälla för sökanden, mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet.

Talan väckt den 17 november 2018 – DEI mot kommissionen

(Mål T-694/18)

(2019/C 35/35)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna E. Bourtzalas, A. Iliadou och Ch. Synodinos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara kommissionens beslut nr C(2018)4947 final, av den 30 juli 2018, ärende SA 50152, i den mån kommissionen beslutat att inte framställa några invändningar mot den stödordning till förmån för det nya Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias (Neos MMAE) (new Transitory Flexibility Remuneration Mechanism) som Grekland anmält med motiveringen att stödordningen är förenlig med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c) FEUF, och
- Förplikta Europeiska kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som uppstått för DEI.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Den angripna rättsakten är behäftad med en uppenbart oriktig bedömning av såväl de rättsliga som de faktiska omständigheterna. Den innehåller vidare ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i förfarandet vid tolkningen och tillämpningen av artikel 108.2 FEUF, eftersom kommissionen inte inlett det formella granskningsförfarande.
2. Andra grunden: Den angripna rättsakten är behäftad med en uppenbart oriktig bedömning av såväl de rättsliga som de faktiska omständigheterna i den del det fastställs att det nya Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias uppfyller kriterierna i riktlinjerna för statligt stöd till förmån för miljöskydd och energi 2014-2020 såvitt gäller bedömningen av huruvida stöden är förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c) FEUF och i synnerhet kriterierna avseende lämplighet, proportionalitet, nödvändighet, gynnande verkningar och förebyggande av negativa verkningar för konkurrensen.

**Överklagande ingett den 26 november 2018 – C.R.D.O.P ”Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” mot
EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)**

(Mål T-696/18)

(2019/C 35/36)

Överklagandet är avfattat på: spanska

Parter

Klagande: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida ”Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” (Teruel, Spanien)
(ombud: advokaten F. Pérez Álvarez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel – Registreringsansökan nr 15 240 005

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 24 september 2018 i ärende R 88/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 13.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012.
- Åsidosättande av artikel 8.1 a och b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 28 november 2018 – Wacker Chemie mot kommissionen

(Mål T-704/18)

(2019/C 35/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Wacker Chemie AG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166, i den del som det för åren 2012 och 2013 krävde att baslastkonsumenter med minst 7 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 20 procent av de offentliggjorda nätavgifterna, att baslastkonsumenter med minst 7 500 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 15 procent av de offentliggjorda nätavgifterna och att baslastkonsumenter med minst 8 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 10 procent av de offentliggjorda nätavgifterna,
- i andra hand ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166 för åren 2012 och 2013 i dess helhet, och
- förplikta kommissionen att bära rättegångskostnaderna, inklusive advokatkostnader och kostnader för resor.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sin talan vilka i huvudsak överensstämmer med eller liknar grunderna i mål T-693/18, ZY/kommissionen.

Talan väckt den 28 november 2018 – Air Liquide Industriegase mot kommissionen

(Mål T-705/18)

(2019/C 35/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166 för åren 2012 och 2013 i dess helhet,
- i andra hand ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166, i den del som det för åren 2012 och 2013 krävde att baslastkonsumenter med minst 7 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 20 procent av de offentliggjorda nätavgifterna, att baslastkonsumenter med minst 7 500 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 15 procent av de offentliggjorda nätavgifterna och att baslastkonsumenter med minst 8 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 10 procent av de offentliggjorda nätavgifterna, och
- förplikta kommissionen att bära rättegångskostnaderna, inklusive advokatkostnader och kostnader för resor.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sin talan vilka i huvudsak överensstämmer med eller liknar grunderna i mål T-693/18, ZY/kommissionen.

Talan väckt den 28 november 2018 – Air Liquide Deutschland mot kommissionen**(Mål T-706/18)**

(2019/C 35/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Air Liquide Deutschland GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166 för åren 2012 och 2013 i dess helhet,
- i andra hand ogiltigförklara kommissionens beslut SA.34045 (2013/C) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 C(2018) 3166, i den del som det för åren 2012 och 2013 krävde att baslastkonsumenter med minst 7 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 20 procent av de offentliggjorda nätavgifterna, att baslastkonsumenter med minst 7 500 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 15 procent av de offentliggjorda nätavgifterna och att baslastkonsumenter med minst 8 000 användningstimmar per år skulle återbetala mer än 10 procent av de offentliggjorda nätavgifterna, och
- förplikta kommissionen att bära rättegångskostnaderna, inklusive advokatkostnader och kostnader för resor.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder vilka i huvudsak överensstämmer med eller liknar grunderna i mål T-693/18, ZY/kommissionen.

Överklagande ingett den 27 november 2018 – Wyld mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)**(Mål T-711/18)**

(2019/C 35/40)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Wyld GmbH (München, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt M. Douglas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "wyld" – Registreringsansökan nr 14 525 562

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 24 september 2018 i ärendet R 2621/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet så att EU-ordmärket "wyld" nr 14 525 562, vars registreringsansökan har avslagits, kan registreras, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

RÄTTELSER**Rättelse av meddelandet i EUT i mål T-603/18**

(Europeiska unionens officiella tidning C 436 av den 3 december 2018)

(2019/C 35/41)

Meddelandet i EUT i mål T-603/18, ZE/parlamentet ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 9 oktober 2018 – ZE mot parlamentet

(Mål T-603/18)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: ZE (ombud: advokaten P. Giatagantzidis)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av Europaparlamentets generalsekreterare av den 25 september 2018 om att han ska stängas av från sitt arbete till och med den 31 oktober 2018, samt alla därtill knutna rättsakter,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att hans rätt att bli hörd i samband med antagandet av det angripna beslutet har åsidosatts.
 2. Andra grunden: I samband med antagandet av det angripna beslutet användes en metod för insamling av uppgifter som strider mot sökandens rätt till en god förvaltning i enlighet med artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna
 3. Tredje grunden: Generalsekreteraren har åsidosatt principen om opartiskhet såtillvida som denne förordnade om en administrativ utredning vad gäller sökanden och även det angripna beslutet.
 4. Fjärde grunden: Sökandens rätt till skydd av privatlivet har åsidosatts på ett uppenbart sätt, eftersom han förbjöds tillträde till den byggnad där han arbetade och även till hans personalakt.
 5. Femte grunden: Oskuldspresumtionen liksom sekretessen under förfarandet har åsidosatts under det förfarande som genomförts till följd av uttalanden till pressen av tjänstemän vid Europaparlamentet.”
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV